

عنوان مقاله:

اثر سن شروع مصرف مواد، نوع ماده مصرفی و مصرف یگانه و ترکیبی مواد بر رفتارهای پرخطر رانندگی، تصادفات و جرمه های رانندگی

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب های اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا طبیبی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

محسن پارسا - کارشناسی روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر سه هدف داشت. 1) بررسی رابطه بین سن شروع مصرف مواد و رفتارهای پرخطر رانندگی (تخلفات پرخاشگرانه، تخلفات معمولی، لغزشها و خطاهای رانندگی) و نیز میزان تصادفات و جرمه های رانندگی، 2) مقایسه میزان رفتارهای پرخطر رانندگی، تصادفات و جرمه های رانندگی در دو گروه افراد معتاد به مصرف مواد محرکزا و افراد معتاد به مصرف مواد رخوت زا و 3) مقایسه میزان رفتارهای پرخطر رانندگی، تصادفات و جرمه های رانندگی در دو گروه افراد معتاد به مصرف یک نوع ماده مخدر و معتاد به ترکیبی از مواد بود. صد و چهل نفر معتاد به مواد مخدر که رانندگی میکردند بصورت داوطلبانه در این پژوهش شرکت جستند. از این تعداد 21 مرد مصرف کننده مواد محرکزا (شیشه و کریستال) و 59 مرد مصرف کننده مواد رخوتزا (تریاک، هرویین و حشیش) بودند. 78 نفر اعتیاد به یک نوع ماده مخدر یا الکل و 62 نفر اعتیاد به ترکیبی از مواد داشتند. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و علی-مقایسه ای و از منظر هدف کاربردی بود. پرسشنامه رفتارهای رانندگی و پرسشنامه ای حاوی ویژگی های فردی و تاریخیچه مصرف مواد بر روی شرکت کنندگان اجرا شد. یافته های همبستگی نشان داد که پس از کنترل متغیرهای سن، تحصیلات، میزان رانندگی در هفته و تجربه رانندگی، سن شروع مصرف مواد با تعداد تصادفات ($p=0.06$) و تخلفات پرخاشگرانه ($p=0.06$) ارتباط نزدیک به معناداری داشت. تحلیل ANCOVA نشان داد پس از کنترل اثر مدت مصرف مواد، سن، تحصیلات، میزان رانندگی در هفته و تجربه رانندگی افراد مصرف کننده مواد محرکزا نسبت به گروه دیگر میزان رفتارهای پرخطر رانندگی بیشتری بروز دادند. از میان انواع رفتارهای پرخطر رانندگی آنها بلاخص در تخلفات پرخاشگرانه، تخلفات معمولی و لغزشها نمره بالاتری کسب کردند. تفاوت معناداری در بین دو گروه در تعداد تصادفات و جرمه های رانندگی گزارش شده وجود نداشت. اما درصد افرادی که گزارش نمودند در سال گذشته حداقل یکبار تجربه تصادف رانندگی داشتند در گروه مصرف کننده مواد محرکزا (90% بیش از گروه رخوتزا (80% بود. رابطه بین تعداد تصادفات و جرمه ها با انواع رفتارهای پرخطر رانندگی برای هر دو گروه بطور مجزا با استفاده از آزمون آماری همبستگی پیرسون بررسی شد. یافته های همبستگی در گروه مصرف کننده موادمحرکزا رابطه ی معناداری بین تعدادجریمه ها با تخلفات پرخاشگرانه و معمولی را نشان داد. در حالیکه در گروه مصرف کننده مواد رخوتزا بین تعداد تصادفات با میزان خطاها و لغزشها و میان تعددجریمه ها با همه انواع رفتارهای پرخطررانندگی یعنی تخلفات پرخاشگرانه، معمولی و خطاها و لغزشهای رانندگی ارتباط معنادار وجود داشت. تحلیل ANCOVA نشان داد پس از کنترل اثر مدت مصرف مواد، سن، تحصیلات، میزان رانندگی در هفته و تجربه رانندگی افراد مصرف کننده ترکیبی از مواد نسبت به گروه معتاد به یک نوع مواد تعداد جرمه های بیشتر ($p=0.05$)، میزان خطاهای رانندگی ($p=0.01$) و میزان لغزشهای رانندگی ($p=0.01$) بیشتری گزارش دادند. با وجود اثرات متفاوت عاملهای مختلف مصرف موادبر رفتارهای پرخطر رانندگی، بررسیهای ...

کلمات کلیدی:

اعتیاد، ایمنی ترافیک، جرمه رانندگی، رفتار پرخطر رانندگی، سوانح رانندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761039>

